

Nejhezčí z našich rán

Stráníci

Probudit se a nezůstat sám
možná banální vám příliš připadá
když máš s kým, tak buď s ním, pochopím a nespím
nežli pustí mě ta velká záhada

Jak je možné, že se lidi maj
když se dříve vlastně jenom míjeli
kolikrát sotva chlad čišel ze všech jejích vrat
než jim došlo, že pod peřím je líp
Tak tedy, nejhezčí z našich rán
co já ti ze něj dám
snad jen slib, že není poslední
i když spíš jseš mi blíž
žádnou mříž nevidíš
prosníváš nejhezčí z našich rán

Probudit se a nezůstat sám
to si přeje skoro každý v okolí
vlasů tvých zkroucených
pak se zeptá první hřích
zda jsou věci, které vůbec nebolí

Jednou z nich je, že jsme oba pár
který našim vlastním srdcím lahodí
chci tě mít s tebou být
a to dnešní ráno zkrýt
ať s ním každé další ráno závodí